

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 79/2025-24

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **Diamantier, s.r.o.**, Mierové námestie 40, Trenčín, IČO 46 968 130, zastúpenej LALINSKÝ ADVOKÁT s.r.o., Kálov 53/23-2, Žilina, proti postupu Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 68Cb/156/2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 20. decembra 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Navrhuje priznať finančného zadosťučinenie v sume 3 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka žalujúca na splnenie pohľadávky žalovanú spoločnosť v likvidácii (spor na okresnom súde vedený pod sp. zn. 67Cb/41/2024) podala na okresnom súde návrh na vydanie neodkladného opatrenia, v ktorom navrhla uloženie povinnosti žalovanej zdržať sa všetkých úkonov smerujúcich k likvidácii a následnému výmazu žalovanej z obchodného registra.

3. Okresný súd oznámením sp. zn. 68Cb/156/2024 z 22. októbra 2024 právnenmu zástupcovi sťažovateľky oznámil, že sťažovateľka doručila okresnému súdu elektronický formulár (návrh na nariadenie neodkladného opatrenia), ktorý bol podpísaný kvalifikovaným elektronickým podpisom, ale jeho súčasťou nebolo odôvodnenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a toto odôvodnenie bolo samostatnou prílohou, preto bolo potrebné, aby aj táto príloha bola podpísaná kvalifikovaným elektronickým podpisom právneho zástupcu navrhovateľa

(sťažovateľky, pozn.). Keďže právny zástupca sťažovateľky doručil súdu elektronické podanie, ktoré neobsahovalo elektronický podpis, v zmysle § 125 ods. 2 Civilného sporového poriadku mala toto podanie do 10 dní doplniť o podanie obsahujúce kvalifikovaný elektronický podpis. Keďže právny zástupca sťažovateľky v uvedenej lehote podanie nedoplnil o podanie obsahujúce elektronický podpis, a súd nemal povinnosť vyzývať ho na doplnenie podania, súd na podanie označené ako „návrh na neodkladné opatrenie, zdržanie sa úkonov – Diamantier 25092024.pdf“ neprihliada a nebude o ňom rozhodovať.

II.

Argumentácia sťažovateľky

4. Sťažovateľka v sťažnosti rozsiahlo skutkovo argumentuje a namieta, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní (jeho oznámením) došlo k odmietnutiu spravodlivosti. Argumentuje tým, že do príslušného formulára na portáli e-žaloby nebolo možné vložiť text odôvodnenia neodkladného opatrenia s poukazom na malý rozsah prípustných znakov, preto sa toto odôvodnenie muselo priložiť v samostatnej prílohe. Sťažovateľka tvrdí, že nemala inú možnosť, ako odôvodnenie samotného návrhu umiestniť do samostatnej prílohy, ktorá bola riadne pripojená k podaniu, pričom splnomocnenie, ako aj formulár samotný, boli riadne podpísané kvalifikovaným elektronickým podpisom. Ďalej uvádza, že v rovnaký deň, ako jej bolo doručené predmetné oznámenie, došlo k výmazu žalovanej z obchodného registra. Vzhľadom na výmaz dlžníka (žalovanej v konaní sp. zn. 67Cb/41/2024) už nie je možné zistiť, či sťažovateľkina žaloba bola opodstatnená a dôvodná, teda nie je možné dosiahnuť uspokojenie jej judikovanej pohľadávky.

5. Na podporu svojej argumentácie o odmietnutí spravodlivosti postupom okresného súdu cituje závery z nálezu ústavného súdu č. k. III. ÚS 269/2022-30 z 12. januára 2023, ako aj uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo/19/2023 z 28. júna 2024. Vychádzajúc z uvedeného a zo svojich úvah, dospieva k záveru o porušení svojich označených práv formalistickým postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou ústavnej sťažnosti je námietka sťažovateľky o odňatí prístupu k súdu, resp. spravodlivosti postupom okresného súdu vo veci jej návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Okresnému súdu vyčíta prepiaty formalizmus.

7. Vychádzajúc z predmetu konania vo veci samej a konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, z povahy neodkladného opatrenia, jeho cieľa, účelu a dopadu na súdené občianske právo ústavný súd uzatvára, že záruky obsiahnuté v čl. 6 ods. 1 dohovoru sa aplikujú aj na posudzovanú vec.

8. Ústavný súd v súvislosti s predbežným prerokovaním sťažnosti považuje za potrebné poukázať aj na svoje ústavné postavenie, z ktorého vyplýva, že vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov nie je alternatívnou ani mimoriadnou opravnou inštanciou (napr. II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96). Je v právomoci všeobecného súdu vykladať a aplikovať zákony. Pokiaľ tento výklad nie je arbitrárny a je náležite odôvodnený, ústavný súd nemá príčinu doň zasahovať (napr. I. ÚS 19/02, IV. ÚS 238/05, II. ÚS 357/06). Podľa judikatúry ústavného súdu odôvodnenie

rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každý argument, poznámku či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby spravodlivé súdne rozhodnutie reagovalo na podstatné a relevantné argumenty účastníka konania a aby mu dalo jasnú odpoveď na riešenie konkrétneho právneho problému (obdobne napr. III. ÚS 200/09). Ak ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (II. ÚS 410/06, Georgiadis c. Grécko z 29. 5. 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. 2. 1998).

9. Ústavný súd pri posudzovaní ústavnej sťažnosti sťažovateľky zohľadnil aj osobitnú povahu inštitútu neodkladného opatrenia a tomu zodpovedajúci zjednodušený a zrýchlený procesný postup a rozhodovanie všeobecných súdov, a to najmä v kontexte podávania návrhov elektronickými prostriedkami osobami zastúpenými kvalifikovanými právnymi zástupcami.

10. S poukazom na relevantné časti odôvodnenia postupu okresného súdu vyjadrené v oznámení sp. zn. 68Cb/156/2024 z 22. októbra 2024 (bod 3) ústavný súd zastáva názor, že argumentácia okresného súdu analogickým prípadom, ktorý bol preskúmaný ústavným súdom v konaní vedenom pod sp. zn. II. ÚS 220/2023, zodpovedá príslušným ustanoveniam Civilného sporového poriadku a zákona č. 305/2013 Z. z. elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov.

11. V prerokúvanej veci nebolo sporné to, že právny zástupca sťažovateľky podal svoj návrh prostredníctvom elektronického formulára, ktorý bol podpísaný elektronickým podpisom. Sporným nebolo ani to, že príloha (odôvodnenie návrhu) vo formáte .pdf nebola opatrená elektronickým podpisom alebo pečaťou. Sporným ostalo len to, či sa na priloženie neautorizovaného dokumentu vo formáte .pdf k formuláru prihliada ako na súčasť autorizovaného návrhu.

12. Pokiaľ ide o právne závery uvedené v uznesení najvyššieho súdu sp. zn. 4Obdo/19/2023 z 28. júna 2024, je potrebné konštatovať, že tieto čiastočne modifikujú závery ústavného súdu uvedené v uznesení sp. zn. II. ÚS 220/2023 a sú aplikovateľné aj na prípad sťažovateľky, keďže v samotnom elektronickom formulári v príslušnej kolónke (odôvodnenie návrhu) priamo odkázala na prílohu, ktorá obsahuje odôvodnenie návrhu.

13. Napriek uvedenému ústavný súd pro preskúmaní veci konštatuje, že aj v prípade, ak by ústavný súd dospel k záveru o nesprávnom postupe okresného súdu v napadnutom konaní, toto namietané pochybenie v rámci ďalších okolností veci nedosahuje intenzitu potrebnú pre vyslovenie porušenia označených práv sťažovateľky napadnutým postupom okresného súdu, a to z hľadiska iného možného výsledku konania.

14. Kľúčovou okolnosťou prípadu je skutočnosť, že v deň doručenia oznámenia okresného súdu (23. októbra 2024) došlo k výmazu žalovanej z obchodného registra. Táto skutočnosť zapríčinila nedostatok podmienky konania v rovnakom čase. Preto ani prípadný záver o nesprávnom postupe okresného súdu by nemal žiaden praktický význam pre sťažovateľku. Sťažovateľka v sťažnosti správne poznamenala, že v dôsledku výmazu žalovanej bol znemožnený ďalší postup vo veci vymožená jej pohľadávky. Ústavný súd konštatuje, že zánik žalovanej bez právneho nástupcu je skutočnosťou, ktorá by *ex officio* viedla okresný súd k záveru o potrebe zastavenia konania o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia.

15. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd ústavnú sťažnosť vo veci namietaného porušenia práv zaručených čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým postupom

okresného súdu odmietol v celom rozsahu z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

16. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá, zaoberať sa ďalšími návrhmi v nej uplatnenými stratilo svoje opodstatnenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. februára 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu